

Die Ergebnisse des Concursverfahrens in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern im Jahre 1892. 2. Heft der „Statistik der Rechtspflege“, für das Jahr 1892. Oesterreichische Statistik. XLIII. B. 2. Heft, Bearbeitet vom k. k. Justizministerium. — Wien. 1896. — K. k. Hof- und Staatsdruckerei. — Carl Gerold's Sohn.

Statistische Nachweisungen über das civilgerichtliche Depositenwesen, die cumulativen Waisencassen und über den Geschäftsverkehr der Grundbuchsämter (Veränderungen im Besitz- und Lastenstande der Realitäten) im Jahre 1893. 5. Heft der „Statistik der Rechtspflege“ für das Jahr 1893. Oesterreichische Statistik. XLV. B. 5. Heft. Bearbeitet von dem Bureau der k. k. statistischen Central-Commission. — Wien. 1886. — K. k. Hof- und Staatsdruckerei. — Carl Gerold's Sohn.

Die neue Executionsordnung. Mit Erläuterungen aus der Rechtsprechung und Einleitungen. Dr. L. Geller. — Na Dunaji. 1896. — Moriz Perles.

Das österr. Concursrecht. Dr. C. Schwarz. II. zv. Formelles Concursrecht. — Na Dunaji. 1896. — Manz.

Abhandlungen über Fragen des österreichischen Wahlrechtes. Dr. Fr. v. Juraschek. — Na Dunaji. 1896. — Manz.

Einige dringende Reformen der Strafrechtspflege. Dr. Al. Zucker. — Na Dunaji. 1896. — Fr. Deuticke.

Die neue Executionsordnung sammt Einführungsgesetz. Dr. Fr. Duschenes. Praga. 1896. Höffer & Klouček.

Knjiga razločuje se od drugih enakih posebno v tem, da ne poudarja pisatelj samo motivov in poročil parlamentarnih komisij, ampak tudi lastne razlage posebno vseh novot v eksekucijskem postopanju, kakor se tudi bavi z raznimi dvomljivimi vprašanji, katera so bila pereča tudi že po sedaj veljavnem eksekucijskem redu.

Zur Kritik und Anwendung des § 378 der neuen Civilprocessordnung. Dr. C. Fr. Ritsch. — Prachatitz. 1896. — G. Timp.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. septembra 1896.

— (Društveni izlet v Divačo.) Kakor vsako leto, ako ni posebnih zaprek, kakor na primer lani vsled izrednih po potresu nastalih ljubljanskih razmer, priredilo je i letos dne 6. septembra društvo „Pravnik“ svoj izlet. Ker se je društveni shod dne 2. julija t. l. izrekel za to, da poletimo letos zopet na jug, kakor že pred par leti, zmatral je odbor, uvažujú nasvete tržaških, isterskih in goriških koleg, Divačo kot najprimernejši kraj letošnjemu sestanku slovenskih pravnikov, in tako zbralo se je navedenega dne na krških kraških tleh nad petdeset društvenikov in prijateljev društva s Primorja, Štajerskega in Kranjskega. Ko se je

pripeljalo proti 10. uri dopoldne blizu 20 Ljubljanskih vdeležnikov na Divaško postajo, bili so tamkaj že zbrani primorski in notranjski slovenski pravniki v obilem številu. Po kratkem odmoru v kolodvorski restavraciji odpeljali so se vsi izletniki in nekaj dam na pripravljenih vozovih skozi Divačo, kjer so jih narodne dame obsipale z lepimi šopki proti Motovunu, ogledati si slovite Škocijanske jame. Pri slavaloku, okrašenem z narodnimi trobojnicami in z napisoma: „Živel narodni pravniki!“ in „Na zdar!“, ki je stal pri vходу v vas Motovun, pričakovalo je izletnike mnogobrojno občinstvo z naklskim županom g. A. Mahorčičem na čelu. Lepemu pozdravu slednjega odgovoril je društveni podpredsednik g. dr. D. Majaron, zahvaljujoč se na tako prisrčnem dokazu kraške uljudnosti, na kar so zaorili burni „živio“-klici in so jeli pokati topiči na bližnjih homcih. Izletniki odpravili so se nato takoj z osmimi spremljevalci in svetilci proti vходу v škocijanske jame. Ozke stezice med velikanskimi skalami in globokimi prepadi, v katerih so šumeli krasni slapovi navdali so vdeležnike, še predno so prišli do pravih jam, z nekako tesnobo, a vendar so odšli srčno v temne podzemске votline, poslovivši se za par ur od krasnega solnčnega dne. Dasi so mogle velike plamenice le slabo razsvetliti neizmerne prostore in dasi je bila pot po umetno v skalo vsekanih stopnjicah in serpentinah jako težavna, dasi se je trebalo ves čas skoro krčevito držati svilkovih ograj, da se človek obvaruje padca v grozne prepade, na katerih skoro nedoglednem dnu mogočno šumi divje valovje, vendar so velikanska podzemeljska čuda kraške zemlje, med katerimi se mora pred vsem opozoriti na prekrasne kapnike, stalagmite in stalaktite, zlasti pa na takozvane „studence“, tako mogočno vplivala na vse vdeležnike, da gotovo ni prav nihče obžaloval naporne hoje in se res le težko ločil od tega bajevitega sveta. Ko so se po drugih lepših potih po jedni uri popoludne izletniki vrnili v Motovun, pozdravili so jih zopet s pokanjem topičev in po kratkem počitku, med katerim sta si zlasti g. župan Mahorčič in g. nadučitelj Štrekelj prizadevala, i tukaj vdeležencem čas kolikor možno prikrajšati, vrnili so se vsi obiskovalci jame nazaj v Divačo, kjer jih je že pričakoval navlašč v to svrho iz Sežane prišedši g. c. kr. okrajni glavar dr. A. grof Schaffgotsch.

Obeda, ki se je pričel ob 2. uri v kolodvorski restavraciji in s katerim so bili vsi zadovoljni, vdeležili so se razven vseh izletnikov in nekaterih dam tudi g. okrajni glavar grof Schaffgotsch, g. deželni poslanec Muha, g. načelnik postaje Planinec in g. nadučitelj Štrekelj namesto zadržanega župana; predsedoval mu je v odsotnosti društvenega predsednika njegov namestnik g. dr. Majaron. Prvi povzame besedo g. okrajni glavar grof Schaffgotsch ter izpregovori v lepi slovenščini s posebnim podarkom nastopno napitnico: Čast mi je pozdraviti, društvo „Pravnik“, katero si je že toliko zaslug pridobilo za slovensko uradovanje; kot praktični uradnik vem ceniti delavnost društva, katero si trudi ustanoviti jednotno terminologijo. Če uradujemo v slovenskem jeziku, ne izpolnujemo le svoje uradne dolžnosti, (Čujmo! čujmo;) ampak

tudi dolžnost, katero nam predpisuje ustava naše avstrijske države, česar bi se moral držati vsak avstrijski uradnik (Burni dobro-klici in viharno odobravanje!). Mene zelo veseli, biti v sredi tega društva, kateremu ključem: „Vivat, crescat, floreat!“ — Tej od vsega omizja z izrednim navdušenjem sprejeti napitnici odzval se je podpredsednik gosp. dr. Majaron, ki je naglašal, da ni nihče pričakoval, da mu bodo danes donele na uho take besede od take strani, ker društvo „Pravnik“ v obče ni navajeno, da bi mu okrajni glavarji izrekli svoje simpatije in celo ne v slovenskem jeziku (Živahni dobro-klici!): iz okolnosti pa, da je tu okrajni glavar počastil društvo s svojo prisotnostjo in priznal njega lojalno prizadevanje, pa moramo sklepati, da se bližamo času, ko izginejo taki stari, neopravičeni predsodki (Pritrjevanje!), radi česar se zahvaljuje predgovorniku na njegovi nepristranosti (Živio!). Nadalje omenja, da mora danes nadomeščati društvenega predsednika gospoda dr. Andreja Ferjančiča, ki bi se bil izleta tako rad vdeležil, kateremu pa je nemila usoda v zadnjem času to veselje tako kruto uničila; potem navaja kratko zgodovino društvenih izletov in njihov namen, seznanjati slovenske pravnike v raznih kronovinah in jih bodriti k vzajemnemu delovanju. Konečno pozdravlja vse prisotnike zlasti goste, ter jim kliče srčen: „Na zdar!“ kateremu cela družba navdušeno pritrdi. V imenu Primorskih pravnikov se zahvali Tržaški odvetnik g. dr. Gregorin, ki pravi, da bi imel sicer v prvi vrsti v imenu primorskih pravnikov govoriti mož, ki se že dolgo vrsto let neutrudno poteza za enakopravnost jugoslovanskih jezikov v uradu in ki se je že toliko trudil za našo pravno terminologijo, namreč gospod sodni svetnik Trnovec (Živio! Živio!), da pa naj vender on v imenu istih zlasti kot Kraševce izrazi posebno veselje Primorcev nad tem, da je izletel „Pravnik“ že drugič na Kras ter nazdravlja društvu. G. dr. Krisper nazdravil je nato g. okrajnemu sodniku Dukić-u iz Sežane in g. postajnemu načelniku Planinc-u iz Divače, ki sta se toliko trudila, da se je v Divači vse tako lepo priredilo, kateremu govoru so vsi vdeleženci hvaležno pritrdili. Za to napitnico se je zahvalil g. Planinec ter v navdušenem govoru povzdravljaval društvo „Pravnik“ v imenu občine, bralnega društva, ki je sicer še v povojih, in vsega narodnega prebivalstva, ki se je tega izleta tako veselilo, da ga posetijo enkrat tudi domačini, ki se sicer vse premalo zanimajo za krasote kraškega sveta, ter nazdravi društvu „Pravnik“. Slednjič se je oglasil k besedi še odvetnik g. dr. Rudolf iz Konjic, ki je naglašal, da se štajerski pravniki zato niso mogli odzvati povabilu na izlet v Sežano v tolikem številu kakor drugi, ker jih deloma zadržuje prevelika razdalja, deloma druge narodne veselice na Štajerskem, katerih se morajo vdeležiti, deloma pa tudi bližajoče se deželnozborske volitve; konečno izraža posebno zadoščenje nad tem, da se je izleta vdeležilo toliko zastopnikov sodniškega stanu, kateremu s tem ob burnem odobravanju vsega obmizja nazdravi. Prečitale so se še brzozavke odvetnika g. dr. Triller-ja iz Tolmina, društvenega predsednika g. dr. Ferjančič-a z Bleda in pa načelnštva ženske

podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani, ki so bile z velikim navdušenjem sprejete, na kar se je brzojavno odzdravilo predsedniku g. dr. Ferjančiču, obžaluje njegovo odsotnost. Žal, da se je bilo le prehitro posloviti zlasti od Tržaških kolegov, katerih nekateri so se kmalu po končanem obedu morali odpeljati domov, dočim so vsi ostali odšli v Spodnje Ležeče v Prhavčevo gostilno, kjer se je tudi njim med petjem in napitnicami, med katerimi je omeniti zlasti ono g. sodnega svetnika Trnovca iz Trsta na slovensko razumništvo, kateri so vsi prisotniki navdušeno pritrjali, le prenaglo približal čas povratka v Divačo, kjer je bilo mogoče le še kratek čas ostati v gostilni g. Obrsnela, dokler jih niso zadnji vlaki opomnili, da vsako veselje le prehitro mine, radi česar so se vsi ločili z iskreno željo, da se vidimo, če ne preje, vsi zopet k letu ob „Pravnikovem“ izletu. Na svidenje! R.

— (Osobne vesti.) Imenovani so: dvornim svetnikom pri upravnem sodišču Fran Zenker; namestniškim tajnikom na Primorskem okrajni komisar Anton Rebek; avskultantom na Kranjskem pravni praktikant pri deželnem sodišču v Ljubljani Jurij Polinšek.

— (Statistika odvetnikov.) Zanimive podatke gledé statistike odvetnikov v času od 1. januarija 1869. do konca l. 1895. podaja list „Statistische Monatschrift“, iz katerih se razvidi razvoj odvetnikov, odkar je odvetništvo prosto. V obče naraslo je število odvetnikov v tem času od 1138 na 3758, torej za 230 odstotkov. Ta naraščaj ne razdeluje se pa jednako po vseh kronovinah, v nekaterih presega omenjene odstotke namreč na Češkem, v Šleziji, v zapadni Gališki in v Bukovini, v drugih kronovinah pa teh odstotkov daleč ne dosega, namreč na Kranjskem, Tirolskem in Zgornje Avstrijskem. Še večja razlika je gledé naraščaja po raznih sodiščnih okrajih. Vidi se lahko, da je število odvetnikov naraščalo posebno v večjih mestih, v prvi vrsti v deželnih stolnih mestih. Na Dunaju naraslo je število od 210 na 856, v Pragi od 72 na 276, v Lvovu od 43 na 123, v Brnu od 25 na 90, v Krakovu od 17 na 83, v Trstu od 29 na 73, v Gradcu od 24 na 64. Število prebivalstva v teh mestih naraslo je samo za 55.7 odstotka, namreč od 1,334.721 na 2,077.961, število odvetnikov pa za 272.6 odstotke, to je za 1145 odvetnikov. Vender je še 270 sodišč, kjer ni nobenega odvetnika in sicer: na Nižje Arstrijskem 16, Gornje Avstrijskem 14, Solnograškem 15, Štajerskem 20, Koroškem 17, Kranjskem 22, Primorskem 8, Tirolskem 26, Predarliskem 2, Češkem 27, Moravskem 5, v Šleziji 6, v Zapadni Gališki 18, v Vzhodni Gališki 54, v Bukovini 3 in v Dalmaciji 17.

— (Statistika konkurzov.) Kakor povzemamo iz 2. zvezka od pravosodnega ministerstva izdane statistike pravosodstva l. 1892. bilo je v tem letu 1074 konkurzov. Trgovskih konkurzov bilo je za 11.4 odstotka več, kakor prejšnje leto, vseh skupaj za 2.1 odstotka več. Inventare vseh konkurzov pokazalo je 13,834.274 glđ. na aktivih, oglašanih pasivov bilo je 21,428.067 glđ. Na 100 glđ. aktivov odpadlo je povprečno 11 glđ. stroškov.

